

6-aastane Joseph (istub) on pärast haigust esimest päeva lasteaias ning näeb alles nüüd uut arvutit. Joseph ei tahaks kohe kuidagi teisi Paldiski lasteaia põnne enda asemele lasta, sest see, mis ekraanil toimub, on tema sõnul väga põnev.

RAUNO VOLMAR

Lapsed teavad arvutitest rohkem kui nende õpetajad

Koolide erineva tasemega arvutibaas paneb tiigrihüppeinimesi muretsema

Helen Eelrand

louise@epl.ee

“Mina olen arvutit näinud Urmase juures internetis,” räägib lasteaiapoiss Sten Elisson, “Urmase on üks tuttav onu. Mina oskan juba joonistada, värvida ja mängida memoriini. Tahan oma le ka arvutit saada, aga ema ostab vist enne ratta.”

Paldiski lasteaed Naerulind sai eelmisel nädalal Kõrgemalt Kommertskoolilt kingituseks tuluue arvuti. Koolieelikute rühmas põh-

justab esialgu mänguasja staatuses olev kompuuter kohati riiuks paisuvat tunglemist. Juhataja Ljubov Ilmjärvi tunnistab, et õpiks ka ise meelsasti arvutit tundma. Juhataja mõnab, et ei tea kuigi palju lasteasutusi, kus see olemas oleks. “Arvuti maksab viieteist tuhande krooni ümber, mis pole ju väike raha,” põhjendab ta.

Tiigrihüppe programmi maakondlikud koordinaatorid tegid hiljuti presidendile, riigikogule ja valitsusele

avaliku pöördumise, milles nõuavad arvutiõppe kohustuslikuks muutmist ning õpetajatelt vastavate oskuste omandamist. Tiigrihüppe sihtasutuse juhataja Enel Mägi ütleb, et pöördumise põhjuseks oli üha süvenev lõhe õpilaste ja õpetajate arvutioskuse vahel. Programmi raames on arvutialaseid algteadmisi antud umbes kolmveerandile Eesti õpetajaskonnast, kuid see pole piisav, et hakata lastele arvutit õpetama.

Mägi väidab, et sihtasutu-

seni jõuab küllalt palju kriitikat selle kohta, et kool ei pea arvutiõpet oluliseks.

Mägi kinnitusele on kõige õnnetumas olukorras pealinn, kus õpib kolmandik Eesti õpilastest. Väikeses maakoolis on infotehnoloogiline baas sageli palju korralikum. “Koolid ja klassi-komplektid on pealinnas suured,” põhjendab ta ja lisab, et maakondlikult tugevamad arvutikantsid on Pärnumaa ja Hiiumaa.

“Koolijuhil on valida, ku-

gutab. Ma ei nimetaks seda otseselt vanameelsuseks, kui tehnoloogiale rõhku ei panda. Tehnoloogia vana-neb mõne aasta jooksul kiiresti – direktor leiab, et hoopis kasulik oleks katus ära parandada,” arvab Pärnu Koidula Gümnaasiumi informaatikaõpetaja Urmas Palmaru.

Palmaru kinnitusele aitas nende kooli Tiigrihüppe pakutud võimalus osta arvuteid liisinguga. Võimalusest haaras kinni kümme kondpedagoogi. Koidula gümnaa-

siumis on arvuteid kahe klassi jagu, lisaks on arvutid raamatukogus ja vahetuumides, kus õpetajad neid omaks tarbeks kasutada saavad.

“Kõik algab siiski inimesest,” toonitab Palmaru, “võid ju muretseda viimase peal tehnika, aga kui pole inimest, kes sellega töötaks, on see tühi vaev. Palmaru ei usu, et riik niipea arvutiõppe kohustuslikuks teeb, sest siis peaks riik koolid IT-baasiga ka kindlustama, kuid selleks ei jätku raha.

Haridus sõltub IT-st

■ **Linnar Viik** (pildil), Tiigrihüppe Sihtasutuse nõukogu asutaja ja liige:

Infotehnoloogiasse (IT-sse) peaks suhtuma kui vahendisse ja mitte seda üle tähtsustama. Muidugi on tore, kui lasteaia- või algklassilaps arvutiga tutvust teeb, kuid ma usun, et väike laps joonistab sama hea meelega paberile kui arvutiekraanile. Talle on tähtis tegu ise.

14-aastase nooruki konkurentsivõimele see oluliselt midagi ei anna, kui hästi või halvasti ta arvutit tunneb. Küll aga hakkab see rolli mängima gümnaasisti või tudengi puhul ning edaspidi tööjõuturul. Kõige koledam, mida oskan mõelda, on see, et arvutist saaks televisiooni aseaine – vanemad lükkavad lapse arvuti taha, et see vait oleks ja ei segaks.

Rõhutada tuleks siiski se-

da, mida tehnoloogia võimaldab. Et keelt või geometriat on võimalik õppida ka arvuti vahendusel.

Paraku laual seisev arvutikast ilma õpetajat ei aita, arvuti tiriista kõrval peab seisma ka inimene,

kes aitab sellega tutvust teha. See, et õpilased valdavad arvutit paremini kui õpetajad, on suur probleem. Arvutioskus teeks õpetaja enda elu kergemaks – see ei oleks ainult tahvli eest, vaid aitab ju tunniks ette valmistada.

Tehnoloogia muutub kiiremini kui hariduse sisu. Seega ei peaks õpetamisel olema põhirõhk ühel või teisel klahviliigutusel, vaid võimalustel, mida IT pakub.

Helen Eelrand

Õpetaja aitab kolleege arvutis

Koolidevaheline interneti vahendusel toimiv ühisprojekt MIKSIKE ja haridusministeeriumi kavandatav virtuaalse abiõpetaja programm teeb aineõpetajate töö lihtsamaks, pakkudes õpetajatele interneti vahendusel oma ala tundjate koostatud materjale. Teenus on koolidele tasuta, vaja pole muud kui arvutit ning internetiühendust.

MIKSIKE-se juhataja Mihkel Pilv ütles, et virtuaalne abiõpetaja aitab koostada kontrolltöid ja viktoriine ning leida internetist vajalikku õppematerjali vastavalt iga klassi vajadustele. Õppematerjale panevad kok-

ku oma eriala parimad tundjad, kellel on volitus õpetada vastavaid aineid ka koolides. Esialgu toetab MIKSIKE 1.–6. klassi emakeele-, loodusloo- ja bioloogiaõpetajaid, vajadusel leitakse lisamaterjale ka ajaloo ja matemaatikale. “Kui meie teeneid vajab mõni gümnaasiumiõpetaja, aitame ka teda,” rääkis Pilv.

Pilve sõnul on MIKSIKE-se kasutajaid 1500 ringis, teenust kasutavaid koole on üle saja. Õpetajad võivad MIKSIKE-se poole pöörduda nii telefoni kui ka e-posti teel, samuti on sisse seatud selle tarbeks suhtlusserver.

Helen Eelrand